

Életem egy sebész árnyékában

In memoriam H T , akit egész életében egy jel-
szó vezérelt: "Mindent a betegért!"

1. Visegrádi u. 9.

H T ismertem, mióta élek. Mi a Visegrádi u.
9-ben, a negyedik emeleten laktunk, ők a harmadikon. 10 év-
vel öregebb volt nálam, így hát közös emlékeink valahol 6 éves
koromtól kezdődnek. Fenegyereknek volt elkönyvelve a házban,
bűn-rossz volt. Megvárta, míg mi, kislányok kimegyünk a lép-
csőházba, s ha nem akartunk lecsúszni a lépcsőkorláton, meg-
vert.

Másik emlékem, hogy feljött hozzánk, s a gyerekszobában
felhúzta a szoknyánkat, hogy meg akar vizsgálni. Anyám belé-
pett, s rögtön kitette, hogy micsoda dolog, szégyeld magad.

Lakott a szomszéd lakásban egy gyönyörű, szép lány, ná-
la jóval öregebb. T , a kisfiú, kész tények elé állította
a felnőtt lányt: vagy feleségül megy hozzá, vagy betöri a
konyhaajtó üvegét. A nagylány kinevette. Az üveg percekben be-
lül repült.

Legjobb szórakozásai közé tartozott, hogy az ötödik eme-
leten lévő mosókonyha elől ívben lepisilt az udvaron átmenő
lakókra.

Már érettségiző diák volt, a Ber senyi gimnáziumba járt,

én a Német irodalmi reálgimnáziumba, s így a magyar dolgozatokat mindig segített megírni. Egyszer behívott, hogy mutat valami érdekeset, s a sötét szobában egy koponya két szemüregében gyertya égett, amiól én persze sikítani kezdtem, ő meg örült, hogy megijesztett.

A gimnáziumban sem volt jobb gyerek, mint az elemiben. Rohadt saroknak nevezték, ahol négyen ültek. Eminens tanulók, de pizsok rosszak. Pornográf röpiratokat gyártottak, és pedig úgy, hogy bizonyos irányban kellett egy papírlapot összehajtogatni és kész volt a gyalázatos szöveg. S mivel olyan röpirat, melyet a tanárok nem kaptak el, nem létezett, ebből is botrány lett, s a fővezér, a H vállalta, hogy ő volt a kezdeményező. A papát behívták és csak azért nem csapták ki, mert kitűnően tanult.

Egy iskolai kirándulás alkalmával az akkori P téren leugrott a HÉV-ről, eltört a karja. A Zsidó kórház sebészetre került, az akkori Bródyba, ahol A. H volt a főorvos, M B az ambulancia főorvosa, aki megoperálta és kezelte. Ez determinálta sorsát: a mindaddig textilmérnöknek készülő gimnazista elhatározta, hogy sebész lesz - s ezen első nagy szerelméhez hű maradt élete végéig.

2. Egyetemi évek

Érettségi után limitált számban kerülhettek be zsidó diákok az egyetemre - így az ő felvételi kérelmét is elutasították. Lógó fejjel baktatott a Múzeum körúton, amikor is találkozott édesanyja egy régi barátnőjével. Megkérdezte, mi a baj,